

[Oluf Pedersen.]

skulle bestå. Ordlyden er ikke ændret, selvom det frie skøn desværre er hæmmet ved enhedskommandoen. Det frie skøn ville have været yderligere svækket, om ikke der var sket en ændring i den forholdsordre, som i sin tid blev udsendt af regeringen. Den blev ændret således, at det var klart for alle, at den danske regering ikke var sat ud af spillet. Dog drøftes en eventuel placering af fremmede flyvere i stort tal. Partierne og regeringen har ikke taget stilling, der foreligger ikke forslag, men det er dog således, at der med henblik på et eventuelt forslag foreligger en russisk protest.

Såvidt jeg kan se, kan jeg være fuldtud enig i regeringens svar på denne russiske protest. Vi ved her i tinget, at alle ansvarlige danske er imod krig, og at ingen ønsker angreb på Rusland. Om kommunisternes ordfører siger noget andet, rører mig ikke. Enten må han tale mod bedre vidende, eller også må han dømmes efter tåbeparagraffen.

Der er her i tinget forskellige opfattelser med hensyn til Danmarks tiltræden af Atlantpagten. Jeg var imod og er imod, men jeg er klar over, at de, der er gået med, har tiltrådt den som et fredsinstrument, ja, nogle vil endda mene, at pagten er blevet forstærket som fredsinstrument ved Danmarks tiltrædelse. Jeg skal derfor ikke gå i rette med dem, der er gået ind for tiltrædelsen, men så mener jeg også at måtte understrege, at Danmarks deltagelse som fredsfaktor afhænger af, at vort frie skøn bevares. Jeg frygter, at det i en given situation kan undergraves ved tilstedeværelsen af større mængder fremmede tropper her i landet. Jeg mener, at det endda ikke er nok, at vi bevarer det frie skøn, men at det må være klart for alle, at vi har bevaret det. Flyvepladserne her i landet bør indrettes således, at de ikke bliver større, end at vi selv kan magte dem, uden at tilstedeværelsen af fremmede tropper er nødvendig.

Jeg vil derfor meget indestændigt fraråde regeringen at fremsætte forslag om fremmede troppers placering i Danmark, men hvis det sker, vil regeringen så ikke gå ind for, at

ikke alene rigsdagen skal spørges, men at befolkningen skal spørges gennem en folkeafstemning? Det vil være på linie med de tanker, der er fremme i anledning af den nye grundlov. Befolkningens stilling er jo ganske afgørende. Jeg ser et bedre middel mod den russiske fare deri, at man i andre lande som her i landet reducerer kommunisterne til en lille, betydningsløs klat, end i en større militær udbygning.

Jeg har så et enkelt spørgsmål vedrørende tysk oprustning. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at han mente, at vi skulle modsætte os tysk oprustning, men jeg er ikke klar over, om det skal ske ved hjælp af vore våben, eventuelt amerikanske eller russiske våben. Jeg fandt intet svar på dette i det ærede medlems ellers så realitetsbetonede tale. Derfor spørger jeg, hvordan det ærede medlem mener vi skal kunne hindre en tysk oprustning. Jeg spørger det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), men jeg spørger ikke det ærede medlem hr. Aksel Larsen, thi hans stilling interesserer mig heller ikke i dette spørgsmål det allermindste.

Kjeldgaard Iversen: Der er for mig ingen tvivl om, at formålet med den førte udenrigs- og forsvarspolitik er at bevare freden, men jeg tror blot ikke, at dette kan opnås ved den politik, man fører. Begrundelsen og grundlaget for Atlantpolitikken er den ubeviste hypotese, at Rusland vil angribe Vesteuropa. På denne baggrund skal alle regeringens anstrengelser ses. Hvis denne hypotese er forkert, hvis Danmarks politik hviler på en helt forkert vurdering, falder hele denne udenrigspolitik sammen som en meningsløshed. Jeg må derfor gå ud fra, at den højttærede udenrigsminister er i besiddelse af beviser for, at grundlaget er rigtigt, for ellers hviler tilslutningen fra tingets flertal på tro eller måske rettere på frygt.

Udviklingen under Atlantpagten påstås at være logisk, selvom man vist ikke mere fra nogen side tør hævde, at den var forudset. Udviklingen har bl. a. betydet øget oprustning af en så omfattende karakter, at